

- 1) datę zawarcia kontraktu,
- 2) wskazanie odbiorcy towarów,
- 3) oznaczenie przedmiotu sprzedaży,
- 4) wartość sprzedaży według kontraktu w walucie zagranicznej i w walucie polskiej po przeliczeniu na złote według kursu określonego w odrębnych przepisach, obowiązującego w dniu zapisu,
- 5) datę każdorazowej wysyłki towarów i jej wartość określoną jak w pkt 4.

Osoby wykonujące działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego na warunkach prowizyjnych w imieniu i na rachunek innych osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą mają obowiązek dodatkowo zamieścić w ewidencji datę i kwotę uzyskanej prowizji wyrażonej w walucie zagranicznej i w walucie polskiej po przeliczeniu na złote według kursu określonego w odrębnych przepisach, obowiązującego w dniu zapisu.

2. Zapisów w ewidencji towarów (ust. 1) dokonuje się na podstawie zawiadomień otrzymywanych z centrali za granicą. Na koniec roku podatkowego przed upływem terminu złożenia zeznania o dochodzie ewidencja powinna być podsumowana.

3. Osoby określone w § 1 ust. 4 powinny w księgach handlowych wykazać koszty, którymi została obciążona działalność na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, poniesione na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i poniesione za granicą.

4. Osoby określone w § 1 ust. 4 powinny w księgach handlowych wyodrębnić przychody z działalności, z której dochody nie podlegają podatkowi dochodowemu, oraz koszty związane z tą działalnością.

5. Zapisy w księgach handlowych prowadzonych przez osoby, o których mowa w § 1 ust. 4, dotyczące obrotów z osobami nie mającymi na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby, powinny być udokumentowane rachunkami lub odpowiednią korespondencją.

§ 32. Wniosek, o którym mowa w § 3 ust. 1, w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych w 1982 r. przez podatników wykonujących działalność zarobkową w dniu wejścia w życie rozporządzenia może być złożony w terminie do dnia 15 marca 1982 r.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1982 r.

Minister Finansów: M. Krzak

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1982 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy podatku obrotowego nie będący jednostkami gospodarki społecznej, z wyjątkiem określonych w § 2, są obowiązani prowadzić księgi podatkowe według ustalonych wzorów:

- 1) podatnicy wykonujący rzemiosło, z wyjątkiem określonych w pkt 2 i 6, oraz prowadzący działalność w zakresie wytwórczości ludowej i artystycznej — księgę podatkową nr 1,
- 2) podatnicy wykonujący rzemiosła: fryzjerstwo, kosmetyka, manicure i pedicure — księgę podatkową nr 2,
- 3) podatnicy wykonujący zajęcia zarobkowe, z wyjątkiem wytwórczości ludowej i artystycznej — księgę podatkową nr 3,
- 4) podatnicy wykonujący przewóz towarów — księgę podatkową nr 4,
- 5) podatnicy wykonujący przewóz osób — księgę podatkową nr 5,
- 6) podatnicy wykonujący:
 - a) rzemiosła w zakresie gospodarki komunalnej, z wyjątkiem chemicznego czyszczenia i farbowania,
 - b) rzemiosła w zakresie ochrony zdrowia, kultury fizycznej, turystyki i wypoczynku,
 - c) rzemiosła zaliczone do grupy pozostałych rzemiosł nieprzemysłowych, z wyjątkiem fotografowania, wykonywania portretów z fotografii i światłokopii (wyświetlanie rysunków, planów, tekstów),

d) działalność zarobkową w zakresie różnych usług nierzemieślniczych, z wyjątkiem usług transportowych

— księgę podatkową nr 6,

- 7) podatnicy prowadzący zakłady i punkty gastronomiczne — księgę podatkową nr 7,
- 8) podatnicy wykonujący działalność zarobkową w zakresie handlu — księgę podatkową nr 8,
- 9) podatnicy prowadzący hodowlę lisów i norek — księgę podatkową nr 9.

§ 2. Obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych nie dotyczy podatników, którzy:

- 1) prowadzą księgi handlowe,
- 2) z mocy szczególnych przepisów opłacają podatek obrotowy w formach zryczałtowanych lub są zwolnieni od tego podatku, chyba że przepisy te stanowią inaczej,
- 3) prowadzą na terenie gminy, bez zatrudnienia pracownika, zakłady rzemieślnicze na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła,
- 4) wykonują usługowy przemiał, przerób i srurowanie zbóż, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami prowadzą właściwą dokumentację przemiałową,
- 5) wykonują przewóz osób i towarów taborem konnym z użyciem nie więcej niż jednej pary koni.

§ 3. Księgi podatkowe oraz związane z ich prowadzeniem dokumenty powinny stale znajdować się w miejscu określonym jako siedziba wykonywanej działalności. W uzasadnionych wypadkach organ podatkowy właściwy w sprawie podatku obrotowego, zwany dalej „organem

podatkowym", może zezwolić na prowadzenie i przechowywanie ksiąg wraz z dokumentami w innym określonym miejscu.

§ 4. Upoważnia się organy podatkowe do zwalnia-
nia, na wniosek podatnika, ze względu na szczególne
okoliczności, od obowiązku prowadzenia ksiąg podatko-
wych, jak również od poszczególnych czynności z za-
kresu księgowości oraz zmiany terminów dokonywania
tych czynności. Wniosek należy złożyć w terminie do
dnia 31 października roku poprzedzającego rok podat-
kowy, którego dotyczy, a w razie rozpoczęcia wykonywa-
nia działalności zarobkowej w ciągu roku podatkowego —
w terminie siedmiu dni od rozpoczęcia jej wykonywania.

§ 5. 1. Księgi podatkowe powinny być prowadzone
zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i objaś-
nieniami zamieszczonymi we wzorach poszczególnych
ksiąg.

2. Przed rozpoczęciem zapisów księgi podatkowe po-
winny być przedstawione do poświadczania organowi
podatkowemu.

3. Zapisy w księgach podatkowych dotyczące zaku-
pu surowców, materiałów i towarów handlowych powin-
ny być dokonywane niezwłocznie po ich otrzymaniu,
najpóźniej przed przekazaniem do magazynu, przerobu
lub sprzedaży.

§ 6. 1. Zapisy w księgach podatkowych dotyczące
wydatków za świadczenie rzeczy i usług, z wyjątkiem
określonych w ust. 2, powinny być udokumentowane ra-
chunkami odpowiadającymi warunkom określonym w od-
rębnych przepisach.

2. Na udokumentowanie zapisów w księgach podat-
kowych, dotyczących wydatków, mogą być przedstawione
dowody, które określają: przy zakupie — rodzaj towaru
oraz ilość i jego cenę jednostkową, a w innych wypad-
kach — cel wydatków oraz zaopatrzone są w datę i podpi-
sy osób, które bezpośrednio dokonały wydatków, i doty-
czą:

- 1) zakupu u rolników produktów roślinnych i zwierzę-
cych pochodzących z własnej uprawy lub hodowli,
nie przerobionych sposobem przemysłowym,
- 2) kosztów przejazdów, djeń i ryczałtów za noclegi w
wysokości nie przekraczającej norm obowiązujących
w przedsiębiorstwach państwowych,
- 3) kosztów transportu towarów, jeżeli zgodnie z prze-
pisami kwity przewozowe są odbierane przy wyda-
waniu przesyłki, oraz kosztów korzystania z usług
dorożek, wózków ręcznych i rowerowych, jak i tra-
garzy,
- 4) innych drobnych wydatków, które ze względu na
swoją rodzaj wyłączają możliwość uzyskania rachun-
ków, do wysokości nie przekraczającej w ogólnej sumie
0,25% obrotu podlegającego podatkowi obroto-
wemu lub zwolnionego od tego podatku.

§ 7. 1. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe,
z wyjątkiem ksiąg nr 2, 3 i 6, obowiązani są przed zapro-
wadzeniem ksiąg i na dzień 31 grudnia każdego roku
podatkowego, a także w razie zmiany osoby podatnika
(wspólnika) lub zakończenia działalności zarobkowej, spo-
rządzić z natury spis remanentu surowców, materiałów,
półwyrobów, wyrobów gotowych, towarów handlowych,
braków i odpadków. O zamiarze spisu remanentu w in-
nym terminie niż na dzień 31 grudnia podatnicy obo-
wiązani są zawiadomić organ podatkowy w terminie ty-
godniowym przed datą sporządzenia tego spisu.

2. Remanent powinien być wyceniony najpóźniej w
terminie przewidzianym do złożenia zeznania podatko-
wego. Remanent nabytych surowców, materiałów, półwyro-
bów i towarów handlowych wycenia się według kosztów
nabycia albo według ceny rynkowej z dnia sporządzenia
spisu, jeżeli cena ta jest niższa od kosztów nabycia; re-
manent półwyrobów, wyrobów gotowych i braków włas-
nej produkcji wycenia się według kosztu wytworzenia,
a odpadków — w wartości jednego złoto.

3. Remanent powinien być wpisany do księgi podat-
kowej według poszczególnych rodzajów jego składników.
Remanent może być wpisany do księgi podatkowej
w jednej pozycji (sumie), jeżeli na podstawie spisu re-
manentu zostało sporządzone szczegółowe zestawienie
poszczególnych jego składników. Zestawienie to powinno
być złożone organowi podatkowemu wraz z księgą po-
datkową przy zeznaniu o wysokości obrotu.

§ 8. 1. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe nr 1,
7 i 8 obowiązani są prowadzić kontrolę ilościową przy-
chodu surowców, materiałów, półwyrobów, wyrobów go-
towych, towarów handlowych, braków i odpadków, od-
rębnie dla każdego rodzaju, grup rodzajowych i gatun-
ków:

1) jeżeli obrót w poprzednim roku przekroczył kwotę
2.400.000 zł:

- a) od początku danego roku — w razie gdy obrót
za rok poprzedni wynika z zeznania, deklaracji
lub księgowości podatnika bądź z bezspornych
dowodów innego rodzaju,
- b) od pierwszego dnia miesiąca następującego po
doręczeniu ostatecznej decyzji w sprawie wymia-
ru podatku obrotowego — w razie gdy obrót za
rok poprzedni został ustalony tą decyzją;

2) jeżeli obrót w poprzednim roku podatkowym nie
przekroczył kwoty 2.400.000 zł:

- a) od pierwszego dnia miesiąca następującego po
miesiącu, w którym osiągnięty w danym roku
obróć przekroczył kwotę 2.400.000 zł — w razie
gdy wysokość tego obrotu wynika z zeznania,
deklaracji lub księgowości podatnika bądź z bez-
spornych dowodów innego rodzaju,
- b) od pierwszego dnia miesiąca następującego po do-
ręczeniu ostatecznej decyzji w sprawie wymiaru
zaliczek na podatek obrotowy — w razie gdy
obróć w wysokości przekraczającej 2.400.000 zł za
część roku został ustalony tą decyzją;

3) jeżeli podatnik rozpoczął wykonywanie działalności
zarobkowej w ciągu roku podatkowego:

- a) od pierwszego dnia miesiąca następującego po
miesiącu, w którym obrót za część roku podatko-
wego przekroczył kwotę stanowiącą iloczyn kwoty
200.000 zł przez liczbę miesięcy łącznie z miesią-
cem, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie
działalności, do końca roku podatkowego — w ra-
zie gdy wysokość tego obrotu wynika z zeznania,
deklaracji lub księgowości podatnika bądź z bez-
spornych dowodów innego rodzaju,
- b) od pierwszego dnia miesiąca następującego po
doręczeniu ostatecznej decyzji w sprawie wymia-
ru zaliczek na podatek obrotowy — w razie gdy
obróć przekracza kwotę obliczoną w sposób okre-
ślony pod lit. a).

2. Zaprowadzenie kontroli ilościowej w wypadkach,
o których mowa w ust. 1, powinno być poprzedzone spo-
rządzeniem ilościowego spisu remanentu.

3. Obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosła piekarstwo, którzy stosownie do odrębnych przepisów obowiązani są prowadzić książkę wypieku.

§ 9. 1. Zapisy w kontroli ilościowej powinny być dokonywane bezzwłocznie, z powołaniem się na dowód zapisu.

2. Bieżącą kontrolą ilościową można nie obejmować przychodu półwyrobów własnej produkcji, gdy biorą one nieprzerwany udział w następnych fazach procesu produkcyjnego w danym przedsiębiorstwie, a w zakładach i punktach gastronomicznych — również potraw, przypraw i napojów, sporządzanych we własnym zakresie.

Jednak na koniec roku należy te półwyroby i wyroby objąć kontrolą ilościową.

3. Kontrolą ilościową można także nie obejmować materiałów pomocniczych, gdy ich koszt łączny nie przekracza 1% kosztu materiałów podstawowych zużytych do wytwarzania.

§ 10. Wniosek, o którym mowa w § 4, w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych w 1982 r. przez podatników wykonujących działalność zarobkową w dniu wejścia w życie rozporządzenia, może być złożony w terminie do dnia 15 marca 1982 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1982 r.

Minister Finansów: M. Krzak

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 29 stycznia 1982 r.

w sprawie zasad przyznawania stypendiów naukowych oraz praw i obowiązków osób pobierających te stypendia.

Na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom, które przygotowują rozprawę doktorską lub rozprawę habilitacyjną, mogą być przyznane stypendia naukowe.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do osób, które:

- 1) przygotowują rozprawę doktorską w ramach studiów doktoranckich:
 - a) odbywanych z oderwaniem od pracy w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 17 grudnia 1976 r. w sprawie studiów doktoranckich (Dz. U. z 1976 r. Nr 41, poz. 243 i z 1980 r. Nr 26 poz. 109),
 - b) dla pracujących na zasadach określonych w uchwale nr 156 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1971 r. w sprawie kierowania pracowników na studia doktoranckie dla pracujących oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom (Monitor Polski Nr 45, poz. 287).

2) pobierają stypendium zagraniczne.

3. Stypendium naukowe nie może być przyznane osobom, które pobierały już stypendia naukowe z tytułu przygotowywania rozprawy doktorskiej lub rozprawy habilitacyjnej.

§ 2. 1. Stypendium naukowe dla osób przygotowujących rozprawę doktorską przyznaje się w wysokości 1.800 zł miesięcznie. Stypendium to może być przyznane, jeżeli osoba przygotowująca rozprawę doktorską ma już otwarty przewód doktorski.

2. Stypendium naukowe dla osób przygotowujących rozprawę habilitacyjną przyznaje się w wysokości 2.500 zł miesięcznie.

3. Stypendium naukowe jest płatne miesięcznie z góry.

§ 3. 1. Stypendium naukowe dla osób przygotowujących rozprawę doktorską może być przyznane na okres nie przekraczający 18 miesięcy, a dla osób przygotowujących rozprawę habilitacyjną — na okres nie przekraczający 24 miesięcy.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach stypendium naukowe może być przyznane na dalszy okres, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy.

§ 4. Osoby pobierające stypendium naukowe nie mogą w okresie pobierania stypendium naukowego wykonywać poza podstawowym miejscem pracy dodatkowych stałych zajęć zarobkowych.

§ 5. 1. Stypendium naukowe przyznaje i wypłaca w ramach posiadanych na ten cel środków zakład pracy zatrudniający osobę przygotowującą rozprawę doktorską lub rozprawę habilitacyjną.

2. Stypendium naukowe przyznaje się na wniosek osoby zainteresowanej, zaopiniowany przez radę wydziału (radę naukową) jednostki, w której przygotowuje ona rozprawę doktorską lub rozprawę habilitacyjną.

3. Zakład pracy przyznający stypendium naukowe może powołać komisję stypendialną do opiniowania wniosków o przyznanie stypendium naukowego lub przedłużenia okresu pobierania tego stypendium.

§ 6. Do wniosku o przyznanie stypendium naukowego należy dołączyć:

- 1) opinię promotora o stopniu zaawansowania rozprawy doktorskiej, uzasadniającą otrzymanie stypendium naukowego, a w razie przygotowywania rozprawy habilitacyjnej — opinię profesora specjalisty z odpowiedniej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej o stopniu zaawansowania rozprawy habilitacyjnej oraz opinię o dorobku naukowym,
- 2) oświadczenie o niewykonywaniu poza podstawowym miejscem pracy dodatkowych stałych zajęć zarobkowych lub zobowiązanie zaprzestania ich wykonywania w razie otrzymania stypendium naukowego,
- 3) oświadczenie o niepobieraniu dotychczas stypendiów przyznanych na podstawie przepisów, o których mo-